

32 Per id tempus, cum MARCVS post Syluestrum ad exiguum tempus
33 Episcopatum Romanum gessisset, IVLIVS in illam sedem successit. Sozom. hist. Eccles.
lib. 2. cap. 19.

34 LIBERIVS, Iulio Syluestri successore mortuo, Romanam gubernauit Ecclesiam. Theodoret. hist.
Eccles. lib. 2. cap. 15.

Liberius Episcopus Romanus, simul ac se Arianorum fidei assentire denegauerat, ab Ursacio in exilium eiectus est: & FELIX Ecclesiae Romanae Diaconus, Arianæque sectæ addictus, per vim & violentiam ab eodem Ursacio ad eum dignitatis gradum delectus. Proinde omnes partes versus Occidentem, propter nouas res quæ ibi gerebantur, permagna perturbatione redunarunt, dum alij vi exturbati sunt, missique in exilium: alij in eorum loca surrogati. Atque ista quidem edictorum Imperatoris vi, quæ in partes Occidentis miserat, confecta sunt. Socrat. hist. Eccles.
lib. 2. cap. 19.

Imperator dat Liberio potestatem Romam reuertendi. Atque Episcopi Sirmij congregati, scribunt literas Felici tum Romanae Ecclesiae Antistiti, & Clero eiusdem Ecclesiae, uti Liberium recipiant: & ambo pariter sedem Apostolicam administrent, communique consensu & concordia sacerdotio illo fungerentur, atque tum casum acerbum, qui in electione Felicis obtigisset, tum exilium Liberij obliuione deleant. Nam populus Romanus Liberium, tum quod in aliis rebus vir excellens & spectatus erat, tum quod Imperatori animo adeo excelsio & constanti in fide defendenda contradixerat, tam eximie charum habuit, ut seditionem planè maximam eius exilij causa conflaret, resque ad eadem prorumperet. Haud ita diu post, moritur Felix, solusque deinceps Liberius Ecclesiae illi praeest: quod quidem non sine diuina prouidentia factum est, ne sedes Petri à duobus praesulibus gubernata (quæ est plane nota dissidij, & à sacrosanctis Ecclesiae legibus aliena) vlla infamiae macula aspergeretur. Sozom. hist. Eccles.
lib. 4. cap. 14.

36 DAMASVS, in Ecclesiae Romanae primatu successor Liberij, vir plurimis virtutis insignibus eximie ornatus. Theodor. hist. Eccles.
lib. 1. cap. 22.

Romanae Ecclesiae episcopatum, ubi Damasus decem & octo annos procurasset, SIRICIVS in eius locum successit. Socrat. hist. Eccles.
lib. 7. cap. 9.

Romanae Ecclesiae Siricius 36. Antistes factus, vixit annos 15. De numero Episcoporum Romanorum, non conueniunt authores antiqui historiae Ecclesiasticae & Marcellinus Comes: cum illi Siricium trigésimo septimo loco constituent, hic trigésimo sexto: omisso, ut conuincio, Felici.

38 Romanae Ecclesiae ANASTASIVS Episcopus 37. ordinatus, vixit annos quatuor. Marcellinus Comes in Chronico.
Idem ibidem.

39 Romanae Ecclesiae INNOCENTIVS creatus Antistes 38. vixit annos 15. Idem ibid.

40 Romanae Ecclesiae ZOSIMVS 39. Episcopus ordinatus, vixit annos 3. Idem ibid.

41 Romanae Ecclesiae BONIFACIVS 40. Episcopus ordinatus, vixit annos 3. Idem ibid.

42 CALESTINVS Romanae Ecclesiae 41. Antistes creatus est, vixit annos 9. Idem ibid.

43 Romanae Ecclesiae XISTVS 42. Episcopus ordinatus, vixit annos 8. Idem ibid.

44 Romanae Ecclesiae LEO 43. Papa creatus, vixit annos 21. Idem ibid.

45 Romanae Ecclesiae HILARVS 44. Pontifex factus, vixit annos 6. Idem ibid.

46 Romanae Ecclesiae SIMPLICIVS 45. Pontifex creatus, vixit annos 15. Idem ibid.

47 Romanae Ecclesiae FELIX 46. Episcopus ordinatus, vixit annos 12. Idem ibid.

48 Romanae Ecclesiae GELASIVS 47. Episcopus ordinatus, vixit annos 4. Idem ibid.